

кількісного аналізу питань торгової політики. Результати цих досліджень активно використовуються в навчальному процесі. І щоб вижити в умовах значної лібералізації ринків освітніх послуг, українські університети повинні активно інтегруватися у міжнародні проекти з розробки спільних навчальних програм та проведення наукових досліджень.

*О. І. Олійнич, асист.,
кафедра міжнародної економіки*

ФАКТОРИ ВПЛИВУ НА УНІВЕРСИТЕТСЬКУ ОСВІТУ В УМОВАХ ТЕХНОГЛОБАЛІЗМУ

На початку ХХІ століття в багатьох зарубіжних країнах посилюється інтерес до дослідження університетської освіти, яка поспідовно трансформується під впливом процесів технологічної глобалізації, економіки знань, європейської інтеграції, входження в Болонський процес.

Серед найбільш активних факторів зовнішнього впливу доцільно зазначити наступні: 1) посилення глобалізаційних тенденцій на рубежі ХХ—ХХІ сторіч; 2) активізація постіндустріальних тенденцій в економіці зарубіжних країн та особливості їх впливу на університетську освіту; 3) інтернаціоналізація вищої освіти та створення європейського простору освіти, дослідницької діяльності тощо.

Крім того, сучасний етап розвитку освіти ознаменується створенням Глобального інформаційного суспільства. Застосування і розвиток Internet, інформаційних структур, персональних комп'ютерів визначають рух до нового типу суспільства — суспільства знань, в якому освіті належить виконувати ключову роль у багатьох сферах суспільної діяльності. Інтернетизація вносить якісні зміни в ринок освітніх послуг передусім завдяки розвитку дистанційної освіти. В свою чергу концепція транснаціоналізації навчання відкриває великі перспективи в наданні освітніх послуг для зайнятої частини населення.

У щорічній Глобальній доповіді про конкурентоспроможність, яку публікує Давоський форум, за Індексом конкурентоспроможності за 2007—2008 роки з 131 країни Україна посідає 73 місце. За окремими складовими цього індексу наша країна тримає високий рейтинг, серед яких рівень розвитку технологічних ідей,

якість науково-дослідної бази, освіти в точних науках, а також завдяки відносно непоганому стану базової інфраструктури. Проте високий рівень «відпливу інтелекту», складні процедури ліцензування нових технологій та послуг, неприйнятно низький рівень захисту прав інтелектуальної власності, вузький потенціал інвестування в освіту й науково-дослідні та дослідно-конструкторські роботи — все це стає причиною дисонансу, невідповідності між високим освітнім рівнем населення (одне з перших місць у світі) та низькими ранговими позиціями за рівнем добробуту.

Таким чином, технологічний вимір глобалізації визначає нагромадження, обробку і миттєву передачу інформації на основі інформаційно-комунікаційних технологій. Зростання можливостей доступу до мережі Інтернет, збільшення кількості персональних комп'ютерів, інтернет-користувачів у державному і в приватному секторах тощо — вказують на рівень технологічного й інформаційного забезпечення функціонування міжнародного ринку освітніх послуг та відповідно характеризують інформаційні можливості розвитку національних систем освіти. На сьогодні Україна обіймає 62 місце зі 104 країн світу за кількістю Інтернет хостів — 18,3 на 10000 населення; 85 місце за кількістю користувачів Інтернет — 180 на 100000 населення; 81 місце за кількістю абонентів мобільного зв'язку — 8,4 на 100 жителів; 78 місце за кількістю персональних комп'ютерів — 1,9 на 100 жителів; 55 місце за кількістю телефонних ліній — 21,6 на 100 жителів [2].

В епоху глобалізації технологічний потенціал кожної країни безпосередньо залежатиме від рівня розвитку освітньої галузі, розширенням інвестицій у науково-освітню підготовку та університетські дослідження, від здійснюваної фірмами політики стимулювання своїх працівників до професійної підготовки, навчання впродовж всього життя.

Література

1. Підвищення ефективності вищої освіти — визначальний чинник зростання соціально-економічного потенціалу держави. Матеріали до доповіді міністра освіти і науки на підсумковій колегії Міністерства освіти і науки і освіти України (23 лютого 2006 р., м. Київ) // Освіта України. — 2006. — № 13. — С. 1—9.
2. Згуровський М. Інноваційний розвиток суспільства на основі вдосконалення освіти і науки як продуктивної сили розвитку економіки // Економіст. — 2005. — № 4. — С. 36—37.
3. Полунєєв Ю. Конкурентоспроможність країни як національна ідея // Дзеркало тижня. — 2005. — № 10 (538) 19. — <http://www.dt.ua-/2000/2020/49518/>